

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/135/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6420010371
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6420010371.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M a sudcov Mgr. Jána Bednára a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., v trestnej veci obžalovaného D. Šinka, pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 2. februára 2021 o odvolaní obžalovaného D. T. proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4T/82/2020 zo dňa 25.11.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. sa z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4T/82/2020 zo dňa 25.11.2020 vo výroku o uloženom treste.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o d s u d z u j e obžalovaného D. T., nar. XX.X.XXXX v U. T., trvale bytom U. T., Ul. U. XXXX/XX, t. č. v ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica, podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák. a § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 6 (šest') rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4 Tr. zák. sa obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Ostatné výroky napadnutého rozsudku zostávajú zrušením nedotknuté.

o d ō v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4T/82/2020 zo dňa 25.11.2020 bol obžalovaný D. T. uznaný vinným obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

od presne nezistenej doby do 17.05 hod. dňa 02.03.2020 si od bližšie nestotožnenej osoby zadovážoval omamné a psychotropné látky za účelom ich ďalšej distribúcie v meste U. T. a v jej okolí, ktoré na rôznych miestach, kde sa zdržiaval, prechovával a delil na menšie množstvá a následne tieto predával alebo inak zadovážoval viacerým konzumentom drog v okrese U. T., medzi nimi najmä T. J., nar. XX.XX.XXXX, F. M., nar. XX.XX.XXXX a J. R., nar. XX.X.XXXX,

pričom dňa 02.03.2020 v U. T. na I. U. pri vykonávaní osobnej prehliadky a následnej výzve na vydanie veci, polícii dobrovoľne vydal plastové striekačky, v ktorých sa nachádzalo 0,171g kryštalickej látky s obsahom metamfetamínu 78,5 % hmotnostných, čo zodpovedá minimálne jednej obvyklej jednorazovej dávke, následne pri domovej prehliadke v U. T. na I. U. XXXX/XX vydal plechovku s rastlinným

materiálom z rodu Cannabis o hmotnosti 1,996g s obsahom THC 19,3 % hmotnostných, čo zodpovedá maximálne 4 obvyklým jednorazovým dávkam a v krabičke od cigariet bola zaistená polovica tabletky o hmotnosti 0,309g s obsahom účinnej látky 3,4 - metyléndioxymetamfetamínu (extáza) 35,7 % hmotnostných, čo zodpovedá jednej obvyklej jednorazovej dávke, pričom metamfetamín je zaradený do II. skupiny psychotropných látok, rastlina rodu Cannabis je zaradená do I. skupiny omamných látok a látka 3,4 - metyléndioxymetamfetamín je zaradená do I. skupiny psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok uvedených v zákone č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov,

Za to bol obžalovaný D. T. odsúdený podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4 Trestného zákona súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 78 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému uložil ochranný dohľad v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 77 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. zákona súd obžalovanému uložil po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody povinnosť oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať a osobne sa hlásiť v určených lehotách.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní podal odvolanie obžalovaný D. T., ktoré dodatočne dňa 10.12.2020 písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V odôvodnení podaného odvolania uviedol, že zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona sa necíti byť vinný. K skutku uviedol, že si zadovážoval pervitín, marihuanu a extázu výlučne pre svoju osobnú potrebu, keďže bol ich užívateľom. Nezadovážoval si ich za účelom ďalšej distribúcie, aby ich následne odpredával viacerým konzumentom drog v okrese Banská T., ako sa to uvádza v napadnutom rozsudku, pričom vyslovil názor, že v tomto smere nebol produkován v rámci celého trestného konania ani jediný dôkaz. Poukázal, že v prípravnom konaní boli vykonané výsluchy viacerých svedkov, avšak na hlavnom pojednávaní svedkovia svoje výpovede podstatne zmenili a zotrvali na tých, ktoré uviedli pred súdom. Z vykonaných procesných úkonov možno mať za preukázané, že T. J. marihuanu nepredával. Marihuanu vyskúšal viackrát v jeho byte a to tak, že pri hraní play station si občas potiahol z jointa, ktorý si počas hry zapálil. T. J. na hlavnom pojednávaní jednoznačne poprel, že by mu niekedy dal fajčiť samostatnú cigaretu s obsahom marihuany. Ďalej poukázal, že F. M. vo svojej výpovedi pred súdom uviedol, že keď ho vypočúvali na polícii mal vypité. Nevie o tom, že by mu niekedy (obžalovaný) ponúkal alebo predával marihuanu, taktiež uviedol, že nevie, či mal k dispozícii nejaké drogy. Nikdy si od neho tieto nekupoval. Aj J. R. na hlavnom pojednávaní odvolal svoju predchádzajúcu výpoveď z prípravného konania a uviedol, že mu nikdy nepredal, ani inak nezadovážil žiadnu marihuanu, ani pervitín. Priznal, že občas si pofajčil marihuanu, keď bol vonku v kruhu v partii a vzájomne si podávali jointa, z ktorého si každý potiahol. Nevie však konkrétne uviesť, od koho joint konkrétne bol. Na základe takto vykonaného dokazovania namieta použitú právnu kvalifikáciu skutku, ako obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov, alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi. V tejto súvislosti argumentoval, že odsek 2 použitej právnej kvalifikácie je založený na tom, že sa mal dopustiť uvedeného zločinu závažnejším spôsobom konania. Podľa ustanovenia § 138 písm. j) Trestného zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu na viacerých osobách. Z uvedeného ustanovenia Trestného zákona vyplýva, že konaním páchatela musí byť ohrozený život a zdravie a musia byť poškodené najmenej tri osoby. Z vykonaného dokazovania v tomto trestnom konaní nemožno vyvodit' záver, že tento trestný čin bol spáchaný na viacerých osobách a závažnejším spôsobom konania. Zastáva názor, že jeho konanie by malo byť vzhľadom na ustálenú dôkaznú situáciu prekvalifikované na zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov, alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1, písm. c), d) Trestného zákona (vo vzťahu k jeho osobe) a na prečin šírenia toxikománie podľa § 174 ods. 1 Trestného zákona (vo vzťahu k osobe T. J.). V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Okresného súdu Brezno sp. zn. 3T/6/2020 zo dňa 24.2.2020, ktorý v obdobnom prípade prekvalifikoval skutok žalovaný ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov, alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1, písm. c), d) ods. 2

písm. d) Trestného zákona na zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1, písm. c), d) Trestného zákona a zločin šírenia toxikománie podľa § 174 ods. 1,2, písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Zastáva názor, že nebolo objektívne preukázané, že by svojim konaním naplnil znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona, s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j) Trestného zákona. V ďalšom uviedol, že trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený vo výmere 10 rokov je pre neho likvidačný a nezodpovedá nebezpečnosti jeho konania pre spoločnosť a takýto trest nemôže mať výchovný účinok. Nechápe, prečo mu bol uložený trest vo výmere 10 rokov, keď mu bola zaistená len jedna obvyklá jednorazová dávka pervitínu, 4 obvyklé jednorazové dávky marihuany a 1 obvyklá jednorazová dávka extázy. Ďalej poukázal, že je otcom dvoch maloletých detí a jeho najmladšia dcérka má len dva roky. Bol jediným živiteľom rodiny a jeho vzatím do väzby sa mu rodina dostala do veľmi zlej finančnej situácie. Záverom navrhol, aby krajský súd podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a aby s poukazom na ustanovenie § 321 ods. 1 písm. a), b), c), e) Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušil a rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku prekvalifikoval skutok na zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Trestného zákona (vo vzťahu k jeho osobe) a na prečin šírenia toxikománie podľa § 174 ods. 1 Trestného zákona (vo vzťahu k T. J.) a uložil mu primeraný trest.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrval na dôvodoch podaného odvolania a navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), e) Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o vine a rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. prekvalifikoval skutok na zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák. vo vzťahu k osobe obžalovaného a na prečin šírenia toxikománie podľa § 174 ods. 1 Tr. zák. vo vzťahu k svedkovi T. J. a uložil mu primeraný trest podľa týchto ustanovení Trestného zákona.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu vyslovil súhlas s návrhom svojho obhajcu a dodal, že drogy nepredával.

Krajský súd Banská Bystrica ako súd odvolací predtým ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 ods. Tr. por. zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. a), b), pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por. a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Odvolací súd konštatuje, že napadnutý rozsudok tak, ako bol písomne vyhotovený, spĺňa kritéria obsiahnuté v ustanovení § 168 ods. 1 Tr. por. Z jeho dôvodov je totiž zrejmé, ktoré skutočnosti vzal súd za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa riadil pri vyhodnotení vykonaných dôkazov. Pokiaľ obžalovaný namieta hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa, tak odvolací súd v tomto smere pripomína, že v súčasnej trestnoprávnej teórii a praxi platí neprekročiteľná zásada, že ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., teda že vykonané dôkazy hodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a vzájomných súvislostiach a pokiaľ urobil logicky odôvodnené skutkové zistenia,

nemôže odvolací súd vstupovať do tohto hodnotenia dôkazov a nariadiť súdu nižšieho stupňa k akým záverom má dospieť. Hodnotenie dôkazov je totiž výsostným právom súdu prvého stupňa, ktorý dôkazy vykonáva. Na základe týchto úvah možno potom vysloviť, že ak prvostupňový súd dospeje k určitému záveru a tento záver je výsledkom logického konania a uvažovania, nemožno mu potom vytknúť žiadne pochybenie. Z napadnutého rozsudku je totiž zrejmé, ktoré skutočnosti vzal súd za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa riadil pri vyhodnotení vykonaných dôkazov. Odvolací súd v prejednávanom prípade dospel k záveru, že súd prvého stupňa jednotlivé výpovede, ako aj listinné dôkazy, o ktoré sa vo svojom rozhodnutí oprel, napriek výhradám obžalovaného, riadne vyhodnotil a vysporiadal sa so všetkými podstatnými skutočnosťami vyplývajúcimi z obsahu vykonaného dokazovania a postupoval v dokazovaní v súlade s vyššie zmieneným ustanovením Trestného poriadku. Závery súdu prvého stupňa, ktoré v smere skutkových zistení z týchto dôkazov vyvodil, považuje odvolací súd za logické a zodpovedajúce vykonaným dôkazom.

Krajský súd pripomína, že dôvody odvolania obžalovaného sú v skutkových zisteniach totožné s obsahom jeho obhajoby na hlavnom pojednávaní pred prvostupňovým súdom, v tejto súvislosti krajský súd poukazuje na to, že jeho povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné vysporiadať sa s každým argumentom odvolávateľa, ale postačuje, ak sa zaoberá iba najpodstatnejšími a rozhodnými okolnosťami a skutočnosťami potrebnými pre rozhodnutie vo veci samej, pričom sa môže pri potvrdzovaní prvostupňového rozsudku v princípe obmedziť na prevzatie odôvodnenia súdu nižšieho stupňa, čo vyplýva aj z doterajšej judikatúry, či už Ústavného súdu SR alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, a to za situácie, keď napadnutý rozsudok tak, ako bol písomne vyhotovený, spĺňa kritéria obsiahnuté v ustanovení § 168 ods. 1 Tr. por. V tomto smere odvolací súd preto poukazuje na dôvody rozsudku okresného súdu s ktorými sa stotožnil.

Odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu ku skutkovým zisteniam, odvolací súd považoval za irelevantné. Krajský súd dodáva, že z vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa vyplýva, že obžalovaný D. T. skutočne konal takým spôsobom ako je to popísané skutkovej vete napadnutého rozsudku.

K samotným skutkovým zisteniam krajský súd konštatuje, že obžalovaný D. T. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že sa cíti byť vinný iba v tom, že bral drogy. Na svoju obhajobu uviedol, že drogy bral iba pre svoju vlastnú spotrebu a nerobil žiadnu distribúciu a taktiež nikdy drogy nepredával. Stalo sa, že si zakrútili jointa a vyfajčili ho so svedkami. Nikdy im nezadovážoval drogy tým spôsobom, že by prišli za ním, aby im zohnal nejakú drogu a on by im ju zohnal. Keď si kúpil, tak len pre seba.

Zo žalovaného skutku je však obžalovaný usvedčovaný výpoveďami svedkov T. J., F. M. a J. R., ktorý vo svojich výpovediach v prípravnom konaní potvrdili, že obžalovaný im poskytoval drogy. Aj keď menovaní svedkovia korigovali svoje výpovede na hlavnom pojednávaní v prospech obžalovaného, tak táto okolnosť nemôže obžalovaného zbavovať trestnej zodpovednosti a výpovede z prípravného konania sú použiteľné na usvedčenie páchatela a nemožno ich považovať za nezákonné. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na judikatúru Najvyššieho súdu SR, podľa ktorej, „za situácie, ak svedok vypovedal ambivalentne, resp. si na niektoré jednotlivosti a podrobnosti pre odstup času nepamätá, je nariadenie prečítania jeho skoršej výpovede podľa § 264 ods. 1 Tr. por. (urobenej v rámci inak riadne a zákonne vykonaného výsluchu) plne lége artis. Implicitne teda, ak súd po výsluchu svedka na hlavnom pojednávaní, jeho výpoveď z vecného hľadiska vyhodnotil a oprel rozhodnutie o vine obvineného okrem iného aj o tento dôkaz, nie je možné konštatovať, že postupoval nezákonne, resp. že rozhodnutie založil na nezákonnom dôkaze“. Odvolací súd ďalej dodáva, že súd prvého stupňa sa v napadnutom rozsudku dostatočným spôsobom vysporiadal so zmenou výpovedí svedkov na hlavnom pojednávaní v prospech obžalovaného. Ak obžalovaný ďalej namieta spôsob výsluchov svedkov vykonaných v prípravnom konaní, tak ani v tomto smere odvolací súd nezistil žiadne skutočnosti z ktorých by bolo možné dovodiť, že výsluchy svedkov boli vykonané nezákonne.

Pokiaľ ide o obžalovaným namietanú právnu kvalifikáciu, tak odvolací súd konštatuje, že žalovaného obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j) Tr. zák., sa dopustí ten kto kúpi, predá, vymení, zadováži, alebo prechováva po akúkoľvek dobu, omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor alebo kto takú činnosť sprostredkuje, a to závažnejším konaním - na viacerých osobách. Viacerými osobami sa

podľa § 127 ods. 12 Tr. zák. rozumejú najmenej tri osoby. Prevedeným dokazovaním bolo zistené, že obžalovaný, prechovával drogy (ktorú skutočnosť ani nepopieral), ktoré kupoval na rôznych miestach jednak pre svoju potrebu a jednak aj pre iné osoby, pričom túto drogu takýmto spôsobom zadovážil a následne poskytoval viacerým osobám, a to minimálne T. J., F. M. a J. R. (teda viacerým osobám), spôsobom uvedeným v ods. 1 písm. c) § 172 Tr. zák. K ďalšej námietke obhajoby ku kvalifikačnému znaku „na viacerých osobách“, k tomu odvolací súd uvádza, že Najvyšší súd SR vo svojich rozhodnutiach (sp. zn. 2 Tdo 35/2014, sp. zn. 2Tdo/14/2020) opakovane zaujal stanovisko k otázke spáchaní trestného činu na viacerých osobách, keď vyslovil názor, že pri trestnom čine podľa § 172 Tr. zák. je čin spáchaný na osobe, ak páchatel' omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor zabezpečil niektorým zo spôsobov uvedených v odseku 1 písm. a) až c) tohto ustanovenia [napr. doviezol, kúpil, zadovážil alebo predal] od inej osoby alebo inej osobe, na jej vlastné použitie alebo na ďalšiu distribúciu a ktorá teda nie je poškodeným. Od tohto sa potom odvíja posúdenie znaku „na viacerých osobách“ v zmysle § 138 ods. 1 písm. j) a § 172 ods. 2 písm. c) Trestného zákona. Na takúto právnu kvalifikáciu nie je nutné, aby osobám bola spôsobená ujma na zdraví. Odvolací súd sa nestotožnil z návrhom obhajoby, aby skutok vo vzťahu k svedkovi T. J. bol kvalifikovaný ako prečin šírenia toxikománie podľa § 174 ods. 1 Tr. zák., (čo by následne viedlo k tomu, že v ďalšej časti by bol skutok kvalifikovaný ako zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák.), pretože u svedka T. J. sa jedná o osobu, ktorá je užívateľom návykovej látky (marihuany), čo sám svedok potvrdil vo svojej výpovedi, čo následne vylučuje jeho zvädzanie, alebo podporovanie na zneužívanie návykovej látky inou osobou.

Na základe uvedeného sa preto odvolací súd stotožnil s právnou kvalifikáciou žalovaného skutku súdom prvého stupňa, keď konanie obžalovaného posúdil ako obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j) Tr. zák.

Odvolací súd ďalej preskúmaval výrok o treste a zistil, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu dostatočne neprihliadol na všetky zásady významné pre ukládanie trestov a na účel trestu tak, ako vyplývajú z ustanovenia § 34 Trestného zákona, čo malo za následok, že uložený trest je neprímerane prísny, preto výrok o uloženom treste zrušil a rozhodol o treste sám.

Pokiaľ ide o uloženie trestu Krajský súd v Banskej Bystrici v súvislosti s úvahami o druhu a výmere trestu prihliadol na všetky významné skutočnosti, ktoré sú potrebné pre správnu individualizáciu trestu. Pričom vychádzal z účelu trestu. Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. U obžalovaného odvolací súd nevzhliadol, poľahčujúce a ani priťažujúce okolnosti. Vo všeobecnosti treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Záver o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára aj na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a.

Podľa § 172 ods. 2 Tr. por. obžalovanému za spáchaný trestný čin hrozil trest odňatie slobody na 10 až 15 rokov. Odvolací súd v prejednávanej veci aplikoval ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák., pretože považoval trest na základe uvedenej trestnej sadzby za neprímerane prísny. Odvolací súd pritom vychádzal z okolností prípadu, najmä z preukázaných skutočností, keď z vykonaného dokazovania nebolo zistené, že by obžalovaný vyvíjal aktivity na predaj drogy osobám uvedeným v skutku, taktiež vzal do úvahy rozsah trestnej činnosti obžalovaného. Ďalej vychádzal z ustanovenia § 34 ods. 3 Tr. zákona podľa ktorého, trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. V tejto súvislosti odvolací súd nemohol opomenúť, že obžalovaný má vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu, ako aj rešpektujú právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov, preto dlhodobý výkon trestu odňatia slobody by bol na ujmu dieťaťa obžalovaného. S poukazom na vyššie uvedené, preto súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby s obmedzením uvedeným v ustanovení § 39 ods. 3 písm. c) Tr. zák., a to vo výmere

šiestich rokov, pričom trest odňatia slobody v takejto výmere je zo zákona nepodmienečným trestom. Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody, ktorý sa vykonáva diferencovane v troch stupňoch, súd pripomína, že obžalovaný bol odsúdený za obzvlášť závažný zločin. V takýchto prípadoch podľa § 48 ods. 3 Trestného zákona súd zaradí páchatel'a na výkon trestu do ústavu s maximálnym stupňom stráženia. Zároveň však platí podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona, že súd môže páchatel'a obzvlášť závažného zločinu, ktorému bol uložený trest odňatia slobody neprevyšujúci 15 rokov, zaradiť aj do ústavu na výkon trestu s iným než maximálnym stupňom stráženia. Odvolací súd považoval za prísne zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia, za primerané potom súd považoval jeho zaradenie do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Odvolací súd má za to, že takto uložený trest povedie k dosiahnutiu účelu trestu tak, ako to je vyjadrené v ustanovení § 34 Trestného zákona.

Odvolací súd ďalej nezistil pochybenie vo výrokoch, ktorým okresný súd obžalovanému uložil podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. ochranný dohľad v trvaní jedného roku a súčasne uložil povinnosti podľa § 77 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. zák.

S poukazom potom na zhora rozvedené dôvody senát krajského súdu rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.